

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

ΑΕΝ καταχωρίζει τὸ *Ἡμερολόγιον* πρώτην φοράν τὴν εἰκόνα καὶ τὴν βιογραφίαν τοῦ διαπρεποῦς πολιτευτοῦ Κυριακούλη Π. Μαυρομιχάλη, ὥστε εἶνε ἀρκετὰ γνώριμος ἤδη εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας.

Γόνος ἡρωϊκῆς καὶ μεγάλης οἰκογενείας, τῆς τῶν Μαυρομιχαλαίων, φέρει εἰς τὰς φλέβας αὐτοῦ μητρόθεν καὶ τὸ αἷμα οἰκογενείας ἣτις διὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς εἰς τὸ δουλεῦον γένος παρεσκεύασε τὴν ἐθνικὴν παλιγγενεσίαν· διότι ἡ μήτηρ του εἶνε τὸ γένος Σούτσου, οἰκογενείας ἡγεμονευσάσης ἐν τε Βλαχίᾳ καὶ Μολδαυτᾷ, εἰς χρόνους καθ' οὓς αἱ χῶραι αὗται διετέλουν εἰς κτηνώδη κατάστασιν, ἐξανθρωπισθεῖσαι διὰ τῶν Ἑλλήνων.

Ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Κυριακούλης Π. Μαυρομιχάλης

κατέχει ἐπιφανῆ θέσιν, λίαν δὲ εὐχαρίστως ἀκούεται ὁ λόγος αὐτοῦ, καὶ τοῦτο διότι κατέκτησε τὴν ἐκτίμησιν τῆς Βουλῆς ἕνεκα τῆς χρηστῆς αὐτοῦ διοικήσεως ὁσάκις διεχειρίσθη τὰ τῆς Πολιτείας ὡς ὑπουργός. Διότι οὐχὶ μόνον ὡς ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν διέπρεψεν, ἀλλὰ καὶ ὡς ὑπουργός τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν κατέλιπεν ἀρίστας ἀναμνήσεις, διαχειρισθεὶς τὴν εἰς αὐτὸν ἀνατεθεισαν ἀρχὴν μετὰ πρωτοφανοῦς εὐθύτητος, τιμιότητος καὶ δικαιοσύνης.

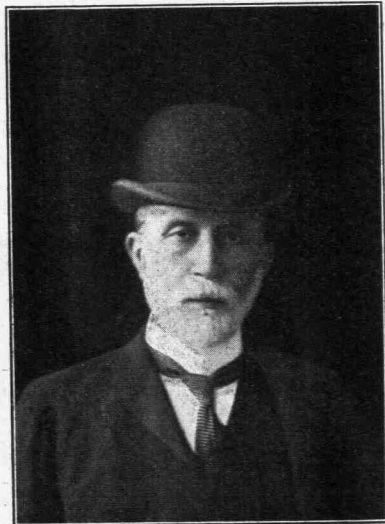
Ἐκεῖνο ὁμως τὸ ὁποῖον ἀνυψοῖ τὸν κ. Κυριακούλην Π. Μαυρομιχάλην, εἶνε ἡ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἐπιτυχῆς δρᾶσις του ἐν τῷ Διεθνῇ Κοινοβουλευτικῷ Συνεδρίῳ τῷ συγκληθέντι ἐν Λονδίῳ. Διὰ δηλώσεως μεστῆς ἀδρῶν καὶ πειστικωτάτων ἐπιχειρημάτων

κατώρθωσε νά παραδεχθῆ τὸ Συνέδριον τὴν δῆλωσίν του ὅτι « ἡ ἐθνικὴ ἀποκατάστασις τῶν λαῶν, οἵτινες δὲν συνεπλήρωσαν τὴν ἱστορικὴν αὐτῶν ἀποστολήν, συνάδει πρὸς τὰς ἰδέας καὶ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰ αἰσθήματα τῆς ἰσότητος καὶ τῆς συνδιαλλαγῆς τοῦ Συνεδρίου.

Πλὴν ὅμως τῆς ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ τελείας ἐπιτυχίας του ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἐτίμησε τὸ ἐλληνικὸν ὄνομα ἐν Ἀγγλίᾳ, διὰ τῆς εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς του καὶ τῶν ἀβρῶν τρόπων του. Εἶνε δὲ ἐκ τῶν ὀλίγων Ἑλλήνων, οἵτινες ἀπέδειξαν εἰς τοὺς ξένους ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν ἀμοιρεῖ τελείων πολιτικῶν ἀνδρῶν, ὡς ἐννοοῦνται οὗτοι ἐν Εὐρώπῃ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ

ΜΙΑ ἀπὸ τὰς πλείον πολυτίμους μορφὰς τοῦ ἐλληνικοῦ Κοινοβουλίου. Ὡς πολιτευτῆς καὶ ὡς ἄτομον. Χαρακτήρ καὶ καρδιά καὶ

διάνοια ἐξιδανικευμένης λεπτότητος καὶ εὐθύτητος. Ἀδελφὸς τοῦ ἐξόχου πολιτικοῦ ἀνδρὸς Ἐπαμ. Δεληγεώργη ἐκκληρονόμησε τὰς μεγάλας ἐκείνου ἠθικὰς ἀρετάς. Ἐγεννήθη ἐν Μεσολογγίῳ καὶ ἐκλέγεται βουλευτῆς αὐτοῦ ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας, διετέλεσε δὲ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπὶ Θ. Δεληγιάννη (1890 - 92). Αἱ κατὰ καιροὺς ἀγορεύσεις του ἐν τῇ Βουλῇ ὑπῆρξαν πάντοτε ὁ Δεκάλογος τῆς Ἐθνικῆς Προόδου. Βαθὺς μελετητῆς καὶ ἐρευνητῆς τοῦ πολιτεύματος ἀξιοῖ τὴν ἀμεμπτον λειτουργίαν τοῦ Συντάγματος ἀπηλλαγμένην ἀπὸ πάσης προσωπικῆς ἢ κομματικῆς εὐνοίας, ὡς ἄσπιλος εἶναι καὶ ὁ πολιτικὸς καὶ κοινωνικὸς χαρακτήρ τοῦ

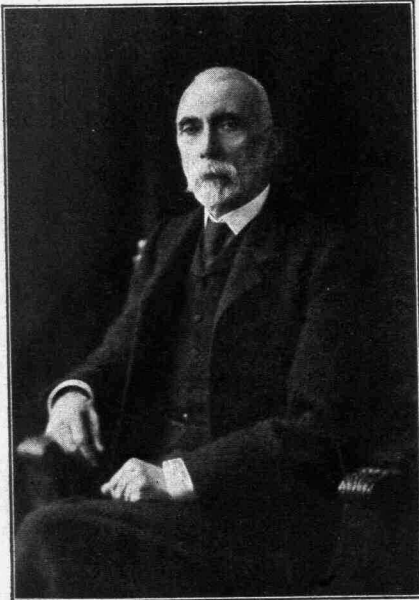
ἀνδρὸς. Ἔχει ἀλύγιστον τὸ θάρρος τοῦ πολιτικοῦ του προγράμματος, δι' οὗ, ἐν ταῖς γενικαῖς αὐτοῦ γραμμαῖς, ἐννοεῖ καὶ θέλει τὴν Βασιλείαν οὐχὶ ἀνεύθυνον τῆς πλημμελοῦς ἢ ὑστεροβούλου ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ συνυπεύθυνον καὶ συνεργάτην πολύτιμον ἐν τῇ

ἐργασία τῶν Κυβερνήσεων. Διότι ὁ Λεων. Δεληγεώργης δὲν ἐσπίλωσε ποτὲ τὸ Ἔγῳ τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρὸς εἰς τὸν βόρβορον τῆς Συναλλαγῆς. Ὑπῆρξε καὶ εἶναι ὁ ἀνὴρ τῆς Ἀρετῆς καὶ τῆς Χρηστότητος. Καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῇ Βουλῇ ζῆ ὡς ἰδέα μεγάλη καὶ ἀγνή καὶ οὐχὶ ὡς ὄγκος κόμματος. Καὶ ὁμως πόσῃν καὶ οἷαν ἀνάγκῃν τοιοῦτων ἀκεραίων τὸν χαρακτῆρα καὶ θετικῶν τὸ πνεῦμα ἀνδρῶν ἔχει ἡ Ἑλλάς ὅπως εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Κ τῶν ἐπιφανεστέρων μελῶν τῆς ἑλλην. Βουλῆς. Ἐγκυκλοπαιδικώτατος, ἀρχαιομαθής, πολυτέμνων, βαθύς μελετητής καὶ γνώ-

στης ὅλων τῶν πολιτικῶν καὶ ἐθνικῶν ζητημάτων καὶ ἰδίᾳ τῶν συνδεομένων πρὸς τὴν οικονομολογικὴν ἐπιστήμην. Ἐγεννήθη ἐν Ἄρτῃ, ἦν ἀντιπροσωπεύει διαρκῶς ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ἤδη. Διετέλεσε πολλάκις ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, τῶν Ναυτικῶν, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Παιδείας, καταλιπὼν λαμπρὰς πάντοτε ἐντυπώσεις χρηστῆς καὶ ἐναρέτου διοικήσεως. Διέπρεψε κατ' ἐξοχὴν ὡς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, διότι ὁ κ. Καραπάνος τυγχάνει ἀναντιρρήτως ὁ κορυφαῖος τῶν ἑλλήνων οικονομολόγων. Μόνος αὐτός, ἐν μέσφ τῆς κρατούσης τότε αἰσιοδοξίας, οὐ μόνον προσέειδε τὴν οικονομικὴν πῴσιν τοῦ Κρά-

τους καὶ πρῶτος ἐσήμανε μετὰ σθένους ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ βήματος τὸν κώδωνα τῆς ἐπικειμένης χρεωκοπίας, ἀλλὰ καὶ ὑπέδειξε σωστικώτατα μέτρα καὶ σύστημα τέλειον οἰκονομικῆς ἀναδιοργανώσεως, προῖόν ὀξεῖας ἀντιλήψεως, πείρας καὶ μελέτης, διὰ τοῦ ὁποίου

καὶ ὁ κίνδυνος θὰ ἀπεσοβείτο καὶ ἡ χώρα θὰ ἦνθει οἰκονομικῶς καὶ ἡ θέσις τοῦ ἔθνους θὰ ἦτο ἀλλοία σήμερον καὶ ὑπέροχος ἐν τῷ Αἴμῳ. Ἄτυχῶς δὲν εἰσηκούσθη καὶ παρητήθη διὰ τοῦτο τοῦ ὑπουργείου ἐκείνου. Ἄλλὰ τὰ προμηνυθέντα γεγονότα ἐπῆλθον βραδαῖα καὶ θλιβερώτατα. Ὁ κ. Καραπάνος ὡς πολιτικὸς ἀνὴρ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὑπόδειγμα σώφρονος καὶ μετριοπαθοῦς πολιτευομένου, ἀφατριάστως καὶ ἀπὸ φωτεινῆς πεποιθήσεως υποστηρίζοντος τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ. Τὸ μαρτυροῦν αἱ σοφαὶ ἀγορεύσεις του αἱ καθ' ὅλας τὰς βουλευτικὰς περιόδους διακρυσταλλώσασαι τὰς στιβαρὰς αὐτοῦ γνώμας ἐπὶ πάντων τῶν φλεγόντων ζητημάτων, καὶ αἵτινες ἀποτελοῦν πολύτιμον καὶ ἀξιοσπουδάστον μνημεῖον τῆς πολιτείας του. Ὁ κ. Καραπάνος δικαιούται προσέτι νὰ σεμνύνεται διὰ τὰς σπουδαιοτάτας ἐρεῦνας καὶ ἀποκαλύψεις του ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ ἱεροῦ τῆς Δωδώνης, ἃς ἐκ φιλαρχαίου ζήλου ἰδίᾳ δαπάνῃ ἐνήργησε, καὶ ὧν τὰ εὐρήματα καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν σοφὰς μελέτας του ἐφείλκυσαν τὸν θαυμασμόν τῶν σοφῶν τῆς Εὐρώπης. Ἀξιοσημείωτος καὶ ἀξία τῆς αἰωνίας εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους εἶνε ἡ πρὸς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον μεγάλη δωρεὰ τῆς περιουδοῦστος καὶ πολυτιμοτάτης ἀρχαιολογικῆς του συλλογῆς, δι' ἣν, ὡς γνωστόν, τῷ εἶχε προσενεχθῆ ἕξ Ἀμερικῆς πρὸς ἀγοράν τὸ ποσὸν ἑνὸς ἑκατομμυρίου δολλαρίων.

ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΣΤΟ καλοῖσκιωτο χωριὸ βρεθήκαμε μιὰ μέρα
 Τὰγόρια, οἱ κοπελοῦδες,
 Ἐγώ, ἡ μητέρα· πλούμιζαν χιονάτες τὸν ἀέρα
 Τοῦ Μάρτη οἱ πεταλοῦδες.

Στῆς Ἐκκλησίας γύραμε τὸ πέτρινο πεζοῦλι
 Γιὰ νὰ ξεκουραστοῦμε·
 Καὶ χέρια ποῦ τὰ ρόζωσε σκληρὰ τὸ μεροδοῦλι
 Μᾶς φέρανε νὰ πιοῦμε.

Τῆ δίψα μας τὴν ἔσβυσε στὸ ἴδιο τὸ ποτήρι
 Τὸ κρύο νερὸ ἀπ' τὴ βρύση,
 Καὶ μιᾶς αὐγῆς ἀπόλαψε ἡ ψυχὴ μας πανηγύρι,
 Καὶ μιᾶς δροσιᾶς μεθύσι.

Χωριατοποῦλες θέρισαν γιὰ μᾶς ἀπ' τὸ κηπάρι
 Μυρτιές καὶ βιόλες πλήθια,
 Καὶ καμαρώσαμε κ' ἐμεῖς τόλάσπρο πετεινάρι,
 Θάμα μέσ' στάλλα ὀρνίθια.